

אורות השבת

גליון מס' 1143

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

גיליון "חג הסוכות" ו"חג שמחת תורה"

פרשת השבוע האזינו

עורך הרב עוזיאל אדרי

מתורתו של רב העיר מו"ר הגאון רבי יהודה דרעי זצוק"ל

עצרת תהיה לכם (לשמיני עצרת)

איאתא ברשי"י על הפסוק 'ביום השמיני עצרת תהיה לכם' (במדבר כט, לה), וזה לשונו: 'לפי שכל ימות הרגל הקריבו כנגד שבעים אומות, וכשבאים ללכת אמר להם המקום בבקשה מכם עשו לי סעודה קטנה כדי שאהנה מכם... ולשון חיבה הוא זה כבנים הנפטרים מאביהם והוא אומר להם קשה עלי פרידתכם, ועכבו עוד יום אחד', עכ"ל.

וכעין זה ממש מצאנו בוהר הק' (פרשת צו): 'וישראל ביומא דא מסיימי דינין דילהון ושראן בברכתא, דהא ליומא אחרא זמנין לאשתעשעא במלכא לנטלא ברכאן לכל שתא. ובהווא חדותא לא משתכחי במלכא אלא ישראל בלחודיהו, ומאן דיתבי עם מלכא ונטל ליה בלחודיה, כל מאן דבעי שאיל ויהיב ליה' (ביום שישראל מצויים לפניו אלא ישראל בלבד, וכל היושב ביחידות עם המלך, כל בקשותיו מלפני המלך מתקבלים). הרי לפנינו גילוי מופלא אודות מעלת שמיני עצרת והוא, שהקב"ה כביכול מזמין את האדם לישב עמו ביחידות כדי לברכו לכל ימות השנה, וכל מה שיקבש האדם באותו הזמן הקב"ה נותן לו. והדברים נגובים ומדברים הם בעד עצמם. **ושוב** מצאנו כיצא בזה במדרש רבה (במדבר פרשה כא, אות כד) על הפסוק 'ביום השמיני עצרת תהיה לכם', וזה לשונו: 'אמר להם הקב"ה עכשיו הקריבו על עצמכם, ביום השמיני... פר בן בקר אחד איל אחד. משל למלך שעשה סעודה שבעת ימים וזימן כל בני אדם שבמדינה שבבעת ימי המשתה, כיון שעברו ימי המשתה, אמר לאוהבו כבר יצאנו ידינו מכל בני המדינה, נגלגל אני ואתה במה שתמצא ליטרא בשר או של דג או של ירק. כך אמר הקב"ה לישראל, ביום השמיני... גלגלו במה שאתם מוצאים בפר אחד ואיל אחד, עכ"ל. ולפי הנראה, יש בדברי המדרש הללו מעלה נוספת על דברי הזוהר הק' הנזכרים לעיל. שכן אחר שלמדנו מדברי הזוהר שהקב"ה מברך את בניו ביום זה לכל ימות השנה וכל אשר יבקש האדם הוא מקבל מאיתו יתברך, בא המדרש ללמדנו, מה צריך האדם לעשות כדי לזכות בשפע הברכות המובטחות לו. והוא, הנכונות להתקרב לבוראו בעד כל שהוא - נגלגל אני ואתה במה שתמצא ליטרא בשר או אפילו של ירק!

וכזאת מצאנו בדברי הגמ' סוכה (נד, ב): 'אמר רבי אלעזר, הני שבעים פרים כנגד מי, כנגד שבעים אומות. פר יחידי למה, כנגד אומה יחידה. משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו עשו לי סעודה גדולה, ליום האחרון אמר לאוהבו עשה לי סעודה קטנה כדי שאהנה ממך', עכ"ל. הנה כי כן גם לשון זה של 'סעודה קטנה' מורה כדברינו, והוא שאין מוטל על האדם ביום זה כדי לזכות בברכת ה' לכל ימות השנה - כי אם צעד קטן ככל שיקרה ובלבד שיוכח לבו להתקרב אל השי"ת.

ועל כל פנים לפנינו ארבעה מאמרים שונים אודות מעלת 'שמיני עצרת', אשר הצד השווה שבכולם, הוא מפגש היחידות עם אבינו שבשמים, אשר בו מתברך האדם לכל ימות השנה. ולחידוד הדברים יש להוסיף, כי ראש השנה ויום הכיפורים וחג הסוכות ושמיני עצרת - מהווים למעשה שרשרת אחת של עליה והתקרבות אל השי"ת, ושיאה של התקרבות זו היא ביום שמיני עצרת אשר בו זוכה בן עליה לישב במחיצה אחת ממש עם הקב"ה.

ובזה יאירו דברי רבותינו בפסיקתא רבתי (פרשה ד' ד"ה ביום השמיני): 'אמר רבי לוי, כך עלתה על דעתו של הקב"ה ליתן לישראל רגל אחת בכל אחד מחודשי הקיץ. בניסן - פסח, באייר - פסח שני, בסיון - חג השבועות. ועל ידי עבירות ומעשים רעים שעשו עם העגל, נתבטלו שלושת המועדות שהיו מיועדים לשאר חודשים - תמוז, אב ואלול. ובא תשרי ופרע את שלושתם: ראש השנה - כנגד תמוז, יום הכיפורים - כנגד אב, וסוכות - כנגד אלול. אמר הקב"ה לאחרים הוא (חודש תשרי) פורע ושלו אינו נוטל, תן לו יומו וזהו יום שמיני עצרת, עכ"ל.

הרי לפנינו מפורש, שיום שמיני עצרת, הוא החג המקורי והעיקרי של חודש תשרי. שכן אחר שנתברר שחג הסוכות מכוון לחודש אלול, שהוא תחילת התקרבות האדם אל בוראו בבחינת 'אני לדודי ודודי לי, כמו שביארנו במאמרי חודש אלול, ע"ש. נמצא שחג שמיני עצרת, הוא פסגת הימים הנוראים ושיאה של ההתקרבות בו שווה הבן במחיצה אחת עם אביו שבשמים, בבחינת 'ימי עלה בהר ה' (אלול עשיתי ויהי) ומי יקום במקום קודשו (שמיני עצרת), והבן.

וזה לעני"ד יסוד תקנת שמחת תורה שתיקנו בשמיני עצרת, וכבר עמדו הרבה מפרשים מה ענין שמחה זו אצל שמיני עצרת, והלא מן הראוי היה לקבועה ביום מתן תורה שהוא חג השבועות. ברם על פי דברינו יובן היטב, שכן לא ייתכן שמחה שלימה בשמיני עצרת שהוא חג 'הדיבקות' בקב"ה, בלא שיש עמה שמחה של תורה, וכמו שפירשנו לעיל על הפסוק 'נגילה ושמחה בך' - בך בקב"ה בך בתורתך.

ודע שעיקר עבודתנו אחר ירח האייתנים הוא, לשמר בקרבנו התעלות רוחנית זו ולשאוב ממנה רוח של קדושה והתרוממות לכל ימות השנה, כמאמר הכתוב (ישעיה יב, ג) 'ושאתם מים בששון ממעיני הישועה' ודרשו רז"ל למה נקרא שמה שמחת בית השואבה - מפני שהיו שואבין משם רוח הקודש לכל ימות השנה. ועל כן נקרא שמו 'עצרת תהיה לכם', ותרומם האונקלוס שם: 'כנישין תהי לכוין', רוצה לומר עצרו וכניסו בקרבכם קדושה זו למשמרת לכל ימות השנה!

ומכאן מודעא רבה לאוריייתא לכל בן עליה אשר כל נגמתו הוא לידבק בקב"ה בבחינת 'יוב תדבק', שיש לו להזיק במדרגה נשגבה זו של התקרבות אל השי"ת שניתנה לו במתנה בימי החסד והרחמים. והן הם דברי נעים וזמירות ישראל בתהילים: 'מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו', והיינו שאין די בעליה להר ה' אלא עיקר העבודה הוא להמשיך ולהתקיים במרומי פסגת ההר. והוא שאמר שלמה בחכמתו (משלי טו, כד): 'אורח חיים למעלה למשכיל למען סור משאלו מטה'!

אמ"ח סיפרו "אורות כפרלוב"

דבר יו"ר המועצה הדתית

שירת החיים

משה רבנו מצווה לומר לבני ישראל "האזינו השמים ואדברה, ותשמע הארץ אמרי פי". חז"ל מסבירים כי משה קרא לשמים ולאדמה להיות עדים נצחיים לברית שבין ישראל לקב"ה. מדוע דווקא הם? משום שהם קיימים לעד, ולעולם לא יחדלו מלהיות. השמים והארץ מזכירים לאדם את יציבותו של הקשר עם הבורא כשם שהעולם עומד על מקומו, כך גם התורה והמצוות עומדים לנצח. אך יש כאן גם מסר אישי: האדם נדרש לחבר בין "השמים" - הרוחניות, התורה והתפילה - לבין "הארץ" - המעשה, העבודה והחיים היום - יומיים. שירת האזינו מלמדת אותנו לראות בכל רגע בחיים הזדמנות לעבודת ה'. בכך אנו זוכים להפוך את חיינו ל"שירה" מתמשכת של אמונה, תודה ודבקות.

הרבנית אסתר אורבך עופר כרדי

יו"ר המועצה הדתית באר שבע

דבר העורך

יראת ואהבת ה' לכל השנה

המגיד רבי אברהם מטריסק זע"י"א היה אומר כי בימים הנוראים, ראש השנה ויום הכיפורים, הוא מכין לו יראת שמים לשנה שלמה, ובימי חג הסוכות, העשירים במצוות, הנעשות בחיבה ובאהבה, הוא מכין לו אהבת השם לשנה שלמה. פעם אחת בחג הסוכות, הצדיק עמד זמן רב ולא נכנס לסוכה, כשהציבור ממתין לכניסתו לסוכה, אמר הצדיק "בבואי אל הסוכה עלה במחשבתך, שבתפילת הימים הנוראים אמרנו שהאדם 'משול כחרס הנשבר'. אם כן, איך מותר לי להיכנס לסוכה, והלוא על פי הדין אסור להכניס כלי חרס לסוכה." לאחר מחשבה מצאתי תשובה לשאלה, חז"ל אומרים שכלי חרס אין להם תקנה אלא שבירה. נשבור אפוא את ליבנו לפני הקב"ה, וילב נשבר ונדכא אלוקים לא תבזהו, וכך נוכל להיכנס לסוכה!"

הרבנית אסתר אורבך עופר כרדי

רב המרכז הרפואי "סורוקה" וק"י "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

זמני הדלקת הנרות

18:05	כניסת השבת :
18:55	יציאת השבת:
19:36	רבנו תם:
18:01	כניסת חג הסוכות:
18:51	יציאת חג הסוכות:
19:32	רבנו תם:
17:57	כניסת שבת חול המועד:
18:46	יציאת שבת חול המועד:
19:26	רבנו תם:
17:53	כניסת חג שמחת תורה:
18:43	יציאת חג שמחת תורה:
19:22	רבנו תם:

אורות הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
מחלקת הכשרות

לשאלת רבים

**לגבי המוצר בטן (קירשא)
וכן המסס (המכונה רמאנה)
וכן מעיים עבים
וכן בית הכוסות**

הרינו חוזרים ומבהירים בזאת
**כי אין שום כשרות רבנות למוצרים אלו
ולא ניתן להשיג מוצר זה בכשרות רבנות
וכל מה שקיים בשווקים למיטב
ידיעת הרבנות, בחזקת טרף**

**לידיעת הציבור
התמרים והזיתים
היורדים מהעצים ברחבי העיר
יש בהם חשש ערלה**

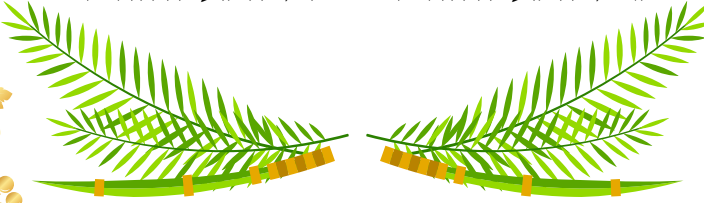
וכן המסככים את סוכתם "בענפי דקל"
**יש לשים לב לחרקים הנופלים מענפי הדקל
שלא יפלו על האוכלים.**

חג שמחה ומועדים לשמחה!

עופר כרדי
יו"ר המועצה הדתית

שלמה אוחיון
מוזכיר המועצה הדתית

אורות הפרשה

אתרוג תמורת בן זכר

שנה אחת לא הצליחו להשיג אתרוג בעבור הצדיק **רבי חיים מאיר יחיאל ממגוליצה** זיע"א. בערב החג נודע כי בעיר סמוכה יש אתרוג ביד גביר אחד. נסעו אליו והפצירו בו למכור להם את האתרוג, ולא הסכים. לבסוף אמר, שאם הצדיק יבטיח שייוולד לו בן השנה יתן את האתרוג, אבל רק בתנאי זה. החסידים הבטיחו לו זאת. כשמסרו לצדיק את האתרוג שמח שמחה גדולה, וכל הלילה לא ישן וציפה לבוקר, כדי שיוכל לברך עליו. בבוקר, כשעמד לברך על האתרוג, סיפרו לו החסידים על התנאי שעשה עמם העשיר. מיד נהפכה שמחתו של הצדיק לתוגה והניח את האתרוג מידו. כך עבר עליו כמעט כל החג. רק לפנות ערב, כשנוכח שאין לו ברירה, אמר, "ייהי מה, מוכרח אני להבטיח", ובירך על האתרוג. ובאותה שנה נולד לגביר בן זכר.

שמחה לפל השנה

פעם אחת, בשמיני עצרת, נכנס איש פשוט **לבעל התניא** זיע"א, וביקשו להסביר לו את עניין שמיני עצרת בדרך שגם הוא יוכל להבין. חיכך הרבי את ידו על מצחו ואמר, "שמיני עצרת הוא כמו תמצית שמכינים בצלוחית קטנה, ואחר כך לוקחים מעט מעט ומערבבים במים. כך שמיני עצרת הוא כללות השמחה של כל השנה, וממנו נמשכת השמחה בכל ימות השנה".

שמחה סחורה

אומר ה'צרור החיים' בכל הימים הקודמים של "זמן שמחתנו" קשורה השמחה עם עוד מצוות סוכה, לולב, אבל המצווה של שמיני עצרת כל כולה שמחה בלבד "רק לכם".

לוקחים בהקפה

אומר **הרבי הרש"ב** שמחת תורה דומה לאדם שמתפרנס ממכירת סחורה לקמעונים. הסדר בזה הוא שכאשר משלמים לסוחר במזומן עבור הסחורה שקנו, הוא נותן שוב סחורה חדשה בהקפה. כך לאחר התשלום במזומן בעבודה של חודש אלול, ראש השנה, עשרת ימי תשובה, יום הכיפורים, סוכות, שמחת בית השואבה ושמיני עצרת, שוב אפשר לקחת מהקב"ה 'סחורה' בהקפה וללכת להקפות.

שמחה על העמיד

סח **רבי מנחם מנדל מקוצק** זיע"א שמחת תורה היא השמחה על מה שנלמד מכאן ולחבא, שכן על העבר מי יכול לשמוח ולומר "למדתי".

התפילות עולות

רבי שלום מבעלו זיע"א אמר, מה הם הריקודים בימי שמיני עצרת ושמחת תורה איני יכול לומר, אבל זאת אני אומר, כי כל התפילות שאין להן עלייה בכל ימות השנה, עולות ביום זה על ידי הריקודים.

לרקוד יפולים

הרבי הרי"צ רקד בשמחת תורה בדבקות רבה, עיניו עצומות, ואמר, מילא לעבודה של ראש השנה ויום הכיפורים אין לנו שייכות, אך העבודה של שמחת תורה היא לרקוד, וזאת יכולים אנו לעשות. רקדו, התרוממו, יותר שמח, יותר שמח.

הפרדת הגשמיית

אומר ה'חידושי הרי"ם' ענין הריקוד בשעת שמחה הוא מעין 'המרקד', שהוא אב מלאכה בשבת. 'המרקד' הוא הפרדת האוכל מתוך הפסולת או להפך. כך הריקוד מפריד את הגשמיות מהנשמה, עד שהאדם מגיע להתפשטות הגשמיות. אומר 'חובת התלמידים' בשעה שאדם רוקד בכל גופו, הדבר דומה לניגור הבגד מחול ומאבק, שהחול והאבק נופלים והבגד מתנקה. כך בריקוד, החיצוניות שבאדם נופלת ונפשו מזדככת ועולה.

שמחה פנימית

אומר ה'נתיבות שלום' אם על הקול נאמר שהוא מעורר את הכוונה, כל שכן שמעשה הריקוד וקול הנגינה בכוחם לעורר את הרגש הפנימי של היהודי, לעורר ישנים ולהקיץ נרדמים, ולהגיע לשמחה פנימית.

למעלה מתפילה

אומר ה'בית אהרן' ריקוד הוא מדרגה גבוהה מתפילה. כי תפילה אינה אלא בפה ובלב, אבל הריקוד הוא בכל איבריו של האדם, בבחינת "כל עצמותיי תאמרנה".

שמחת הנפש

אומר **האדמו"ר האמצעי** זיע"א שמחת הריקוד באה מעצם שמחת הנפש בעצמותה ומהותה. כאשר תגבר השמחה על הדעת, עד שלא יוכל לעצור רוחו וליבו, ירקוד ברגל, בהגבהת ראשו וגופו כאחד. ובה שתמלא שמחת הנפש ותעבר לה ביותר.

לקיים בנו חכמי ישראל
הציבור נקרא להמשיך להעתיק בתפילה
לרפואת הרה"ג **יוסף דהאן שליט"א** בן רחל
בתוך שאר הולי עמו ישראל

העלון הבא יצא בעז"ה בפרשת "בראשית"

פניני המועד

וזאת הברכה, התורה

"וזאת הברכה" גימטריה "דתי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן", שהם די' מילואי שם הוי"ה, מבאר ה'בן לאשרי' הכוונה, כמו שכתב הזוהר כל התורה היא שמותיו הקדושים של ה' יתברך. ואיתא במסכת עבודה זרה אמר רבא בתחילה נקראת התורה של הקב"ה וכשעמל בה נקראת התורה על שמו של האדם. וכבר בתחילת לימוד התורה האדם מתעלה למעלה עליונה שאז כבר נקרא **דתי**, שהקב"ה שמח בו שלומד את תורת ה' יתברך שלי"י, וממילא לימוד תורתו היא מילוי שמות הקדוש. "אשר ברך משה" עם התיבות גימטריה "שוק יצחק אברך", הכוונה, שהקב"ה נתן את הברכות ליעקב ולא לעשו דרך יצחק, כדאיתא במסכת נדרים הנודר שאיני נהנה מזרעו של אברהם אבינו אסור לו להינות מישראל ומותר לו להינות מהגויים, ואם כן זאת הכוונה בברכתו של משה רבינו שעל ידי לימוד התורה עיקר ברכת השפע יקבלו בני ישראל והשאריות והתמצית יקבלו אומות העולם. "אשר ברך משה" גימטריה "משרש כאב הר", הכוונה, שהיצר הרע שנדמה לצדיקים כמו הר כדאיתא במסכת סוכה שהוא כל כך מושרש באדם כמבאר שאי אפשר להיפטר ממנו, אלא רק על ידי לימוד התורה, כדאיתא במסכת קידושין בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין.

וזאת הברכה, הארת פנים

"וזאת הברכה אשר ברך" גימטריה "הכרת אוהב בא יברך רש", מבאר ה'ברכה משולשת' הכוונה, נאמר במשלי יכל אחי רש שנהוהו, העשיר יש לו רעים ואוהבים רבים ואילו העני אפילו אחיו עצמו ובשרו מתרחקים ממנו ושונאים אותו, ובא כאן לומר שאם אתה רוצה להכיר ולהבחין מי אוהבך ומי שונאך, תבדוק לפי זה שמי שבא שמו **שבת** ומקדים בשלומך ומאיר לך פנים ומברך אותך זה סימן ששורה עליו הברכה והוא אוהב נאמן שלך.

וזאת הברכה, בזכות משה

"וזאת הברכה" גימטריה "אני ה' אהיה מסכים לברכה זו דבני חביבי". מבאר ה'צדיק מרעננה' זיע"א הכוונה, על פי מה שכתב בעל הטורים לדרוש סמיכות פרשיות הפסוק בסוף פרשת האזינו כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נותן לבני ישראל, ותחילת פרשתנו 'וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלוקים את בני ישראל לפני מותו', שהקב"ה אומר **אני מסכים** שתהא הברכה שורה על ישראל בזכות בני חביבי עבדי הנאמן משה רבינו ע"ה והברכה נתונה לבני ישראל.

וזאת הברכה, הגאולה

"וזאת הברכה אשר ברך משה", כתב במדרש ילקוט שמעוני אמר רבי אבין כל ימינו של משה היה מבקש לברך את ישראל ולא היה מניחו השטן, הזכיר עליו משה שם המפורש ועקדו והניחו כפות תחת רגליו, והיה רואה בעל כורחו היאך משה מברך לישראל, ומה ברכה בירכן 'הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם'. וצריך להבין הלא מפורש בפרשתנו מה הייתה ברכתו של משה רבינו ע"ה על כל שבט ושבט, ולמה אמר המדרש שברכם בפסוק 'הושיעה את עמך' שהוא בכתובים בתהלים. מבאר רבי יצחק הכהן הורב"מ זצוק"ל שהיה קשה למדרש מה יש תועלת בזה שמשה רבינו בירכן בנוכחות השטן, והרי אדרבא איתא במסכת שבת שבא שטן ושאל תורה היכן היא וכו', והקשו שם בתוספות וכי לא היה השטן יודע על מתן תורה, ומתוך תוספות שהקב"ה טרדו לשטן בשעת מתן תורה שלא יקטר, וכן איתא במסכת סנהדרין אמר רבי חנן למה נקראה התורה תהייה שמפני השטן התורה ניתנה בחשאי. הרי לנו שנוכחות השטן לא טובה ואיך כאן לא הפריעה, ועל זה בא המדרש ומתוך במה ברכן בפסוק שנאמר על לעתיד לבוא הגאולה השלימה "הושיעה את עמך" שאז הקב"ה בכבודו ובעצמו יהיה הרועה "ורעם" והמנהיג של עם ישראל, ואז "ונשאם עד העולם" כל ישראל יהיו חשובים לעולם. ואיתא במסכת סוכה שאז ישחוט הקב"ה את השטן מלאך המוות, והכוונה דאיתא במסכת בבא בתרא אמר ריש לקיש הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המוות. ובדוקא ישחוט ולא יהרוג אותו שהוא לא יתבטל אלא יתהפך מרע לטוב ויתעלה לקדושה, כמו שכתב הזוהר שעשיו היצר הרע "נבל" שמסית לעבירות, אבל לעתיד לבוא ישתנה צירוף האותיות לתיבת "לבן" שיסייע בעבודת ה', ולכן היו הברכות בנוכחות השטן להזכירו את העתיד לבוא שיתהפך לטוב.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מזרנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

הלכות חול המועד

- ש - מי ששכח לומר "יעלה ויבוא" בתפילה או בברכת המזון בימי חול המועד, האם צריך לחזור?
- ת - אם סיים תפילת שמונה עשרה בלא שאמר "יעלה ויבוא", אף על פי שטרם עקר את רגליו, חוזר לראש התפילה, בין בתפילת ערבית ובין בתפילת שחרית. אולם לגבי ברכת המזון, אינו חוזר.
- ש - אלו מלאכות מותרים במועד?
- ת - ימי חול המועד אסורים בעשיית מלאכה, מלבד מלאכה שהיא לצורך המועד, או שיש בה דבר האבד, או שהיא לצורך הרבים, או בשביל הפועל אם אין לו מה יאכל. וראוי לעשות שאלת חכם, בכל מקרה לגופו של ענין.
- ש - האם מותר להסתפר או לגלח הזקן לכבוד שבת, בימי חול המועד?
- ת - ימי חול המועד אסורים בתספורת וגילוח. אולם מי שלא היה באפשרותו להסתפר או לגלח את זקנו בערב יום טוב, כגון שיצא מבית האסורים, או שהגיע לביתו מחוץ לעיר סמוך לכניסת החג וכדומה, הרי זה מותר להסתפר או להתגלח בצנעא ככל האפשר.
- ש - אבל שתמו ימי השלושים לאבלו בתוך ימי המועד, האם מותר הוא בתספורת ותגלחת?
- ת - כאמור לעיל, מי שלא היה בידו להסתפר או להתגלח בערב החג, הרי זה מותר להסתפר או להתגלח בימי חול המועד. ובכלל זה אבל על אביו או אמו שתמו שלושים ימי אבלו בתוך המועד, אחר שגערו בו כד"ן.
- ש - האם מותר לכבס בימי חול המועד?
- ת - אסור לכבס בגדים בימי חול המועד, מלבד בגדי תינוקות המתלכלכים הרבה וצריך להחליפן בכל שעה. וכן יש להתיר, במי שלא היה בידו לכבס את בגדיו קודם המועד, כגון מי שהגיע מחוץ לעיר או חיילים שהגיעו מבסיסים לביתם - סמוך לכניסת החג.
- ש - האם מותר לגהץ בגדים או לצחצח נעליים בימי חול המועד?
- ת - מעיקר הדין, מותר בחול המועד לגהץ בגדים או לצחצח נעליים, לצורך המועד.
- ש - האם מותר לגזוז צפרניים בימי חול המועד?
- ת - מותר לגזוז צפרניים בחול המועד, אפילו בכלי המיועד לכך. ואחינו האשכנזים מחמירים בזה.
- ש - האם מותר לשטוף את רצפת הבית בימי חול המועד?
- ת - מותר לשטוף את רצפת הבית בימי חול המועד ואין מקום להחמיר בזה, ובפרט לכבוד שבת ויום טוב האחרון.
- ש - האם מותר לעשות קריעה או סעודת הבראה בימי חול המועד?
- ת - אם נקבר המת ביום טוב (על ידי גויים), אין לעשות קריעה בימי חול המועד, אלא קורע אחר הרגל. וכן אין עושים סעודת הבראה, אלא במוצאי הרגל. אולם אם נקבר בחול המועד, יעשו קריעה וסעודת הבראה גם בתוך ימי המועד, בין על אביו או אמו ובין על שאר קרובים. אך מנהג אשכנז, שאין קורעין ואין עושים סעודת הבראה בימי חול המועד, אלא על אביו או אמו, אבל על שאר קרובים, דינו כדין הנקבר ביו"ט המבואר לעיל. וכן הוא מנהג ירושלים.
- ש - האם מותר לעלות לבית העלמין בימי חול המועד?
- ת - אין לעלות לבית העלמין בימי חול המועד, אפילו בימי אזכרה לקרוביו, ויש להקדים את העליה של אזכרת השלושים או השנה - קודם הרגל.
- ש - האם מותר להשתטח בקברי צדיקים בימי חול המועד?
- ת - לפי הנראה, מותר לפקוד קברי צדיקים בחול המועד, וכן פשט המנהג. אולם יש מחמירים, שלא לפקוד אפילו קברי צדיקים בחול המועד.

"נר ה' נשמת אדם"

העלון מוקדש לזיכרו ולעילוי נשמתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

בר אסתר

ת.נ.צ.ב.ה.

"נפשו בטוב תלין זרעו ירש ארץ"

הודעה חשובה לציבור תושבי באר שבע

משרדי הרבנות והמועצה הדתית
ברח' התלמוד 8 בשכונה ד'

יהיו סגורים לקהל

במשך כל החגים - מערב כיפור

ויפתחו בעז"ה לתת את שרותי הדת
ביום חמישי כד' תשרי תשפ"ו (16.10.25)

קבלת לוויות מהשעה 8:30 עד 10:00

ולאחר מכן יש לפנות

לרב שחר בן חיון 0544348744

או לנריה זגורי 0549940061

בברכת חג שמח ומועדים לשמחה

והמשך עשייה ומתן שרותי הדת

עופר כרדי

יו"ר המועצה הדתית

הזמנה של מצוה

בשמחה רבה ובחרדת קדש
הריני להזמין את הציבור הרחב
להשתתף ולשמוח

בהקפות שניות

בכל רחבי העיר באר שבע

והשנה בסימן מיוחד לע"נ יקירנו הקדושים
הי"ד אשר נטבחו בשמחת תורה
ולע"נ של החללים הי"ד
ולחזרתם המהירה של חטופנו האהובים
ולחטופינו החללים הי"ד שיזכו לבוא
לקבר ישראל, ולרפואתם של כל הפצועים
ולהצלחתם ולחזרתם של חיילי צה"ל.

יהי רצון שבזכות תורתנו הקדושה
הקב"ה יגאלנו גאולה שלימה
ונזכה לבנין בית המקדש.

בברכת חג שמח
ומזוידים לאלהינו

עופר כרדי

יו"ר המועצה הדתית

לוח זמנים שבועי

מכיוון שהעלון הבא יצא בעז"ה בפרשת "בראשית"
לנוחיותכם מצ"ב לוח זמנים נוסף עד שבת בראשית

שבת קודש	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	יום ז'	לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע
18.10.25	17.10.25	16.10.25	15.10.25	14.10.25	13.10.25	12.10.25	11.10.25	עלות השחר
5:34	5:33	5:32	5:32	5:31	5:30	5:29	5:29	זמן טלית ותפילין
5:41	5:40	5:39	5:39	5:38	5:37	5:36	5:36	זריחה - הנץ החמה
6:49	6:48	6:47	6:46	6:46	6:45	6:44	6:44	סוף ק"ש לדעת מג"א
9:00	8:59	8:59	8:59	8:58	8:58	8:58	8:58	סוף ק"ש להתניא והגר"א
9:34	9:34	9:34	9:33	9:33	9:33	9:33	9:33	סוף ז"ב ברכות ק"ש
10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	10:31	חצות יום ולילה
12:26	12:26	12:26	12:26	12:27	12:27	12:27	12:27	מנחה גדולה
12:56	12:56	12:57	12:57	12:57	12:58	12:58	12:58	פלג המנחה
17:10	17:11	17:12	17:13	17:14	17:15	17:16	17:16	שקיעה
18:07	18:08	18:10	18:11	18:12	18:13	18:14	18:14	צאת הכוכבים
18:21	18:22	18:23	18:25	18:26	18:27	18:28	18:28	

שבת קודש	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	יום ז'	לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע
11.10.25	10.10.25	9.10.25	8.10.25	7.10.25	6.10.25	5.10.25	4.10.25	עלות השחר
5:28	5:27	5:26	5:26	5:25	5:24	5:23	5:23	זמן טלית ותפילין
5:35	5:34	5:33	5:33	5:32	5:31	5:30	5:30	זריחה - הנץ החמה
6:44	6:43	6:42	6:42	6:41	6:40	6:40	6:40	סוף ק"ש לדעת מג"א
8:57	8:57	8:57	8:57	8:56	8:56	8:56	8:56	סוף ק"ש להתניא והגר"א
9:32	9:32	9:32	9:32	9:32	9:31	9:31	9:31	סוף ז"ב ברכות ק"ש
10:31	10:30	10:30	10:30	10:30	10:30	10:30	10:30	חצות יום ולילה
12:28	12:28	12:28	12:29	12:29	12:29	12:29	12:29	מנחה גדולה
12:58	12:58	12:59	12:59	12:59	13:00	13:00	13:00	פלג המנחה
17:17	17:18	17:19	17:20	17:21	17:22	17:23	17:23	שקיעה
18:15	18:17	18:18	18:19	18:20	18:21	18:23	18:23	צאת הכוכבים
18:29	18:31	18:32	18:33	18:34	18:36	18:37	18:37	